

Српска Република
РЕПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА
УПРАВУ СЛУЖБЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
ЗА ГРАД БЕОГРАД

Бр. 43
7 JAN 1991 19 год.
Београд, Кнеза Милоша 100

06320999

MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA REPUBLIKE SRBIJE

- Služba državne bezbednosti - III Uprava -

B E O G R A D

VEZA: Vaša depeša br. 16 od 04.01.1991. godine

Dostavljaju se raspoloživi podaci USDB za lica navedena u vašoj depeši:

RAŽNATOVIĆ ŽELJKO, zvan "Bombona", "Hibrid", "Arkan", rođen 17.04.1952. godine u mestu Brežice, Slovenija, od oca Veljka i majke Slavke rođene Josipović, Crnogorac, oženjen Natalijom sa kojom ima četvoro dece, vlasnik poslastičarnice "Ari" u ulici Ljutice Bogdana broj 3.

Za Ražnatovića USDB raspolaže neproverenim podacima iz marta 1989. godine da je Ražnatović mobilisan od strane načelnika SDB Crne Gore - Kekovića (iza koga su navodno stajali predstavnici najviših državnih i partijskih rukovodstava Hrvatske, Slovenije, Crne Gore a donekle i Vojvodine) da putem raznih provokacija, uzvikivanjem parola neprijateljske sadržine, dovedu do javne osude skupove solidarnosti sa Srbima i Crnogorcima, jer skupovi počinju da nailaze na sve veći odjek u javnosti i utiču sve više na društvena kretanja. Tako je Ražnatović sa grupom kriminalaca počeo da obilazi sve veće skupove i mitinge, priključivao se masi nastojeći da bude u prvim redovima i izvikivanjem neprihvatljivih parola da još potakne na istupe koje bi zabeležili predstavnici sredstava javnog informisanja. Navodno u tom cilju, prisustvovao je mitinzima solidarnosti u NovomSadu i na oba mitinga u Titogradu, a posebno na oktobarskom mitingu u Titogradu kada je nakon slučaja povlačenja ostavki Keković u svojoj izjavi za javnost, pokušao da prikaže da se radi o društveno štetnom skupu, organizovanom od strane "militantnih grupa" iz Srbije čiji članovi su dobro poznati organima gonjenja, pokušavajući tako da stvaranje svoje "militantne grupe" pripiše implicitno rukovodstvu Srbije.

U istom cilju Ražnatović je učestvovao i na mitingu solidarnosti u Beogradu 1988. godine, kao i na spontanom mitingu studenata krajem februara u Beogradu 1989. godine, kada je u radničkom odelu u prvim redovima nosio veliku sliku Slobodana Miloševića. Kada je Ražnatović pokušao sa slikom da se popne na konja pred Skupštinom SFRJ, primećen je od ljudi iz bezbednosti koji su ga uhvatili i nakon ustanovljavanja da je naoružan pištoljem Valter PPR priveli ga u GSUP gde je zadržan do kasno uveče.

USDB takodje raspolaže podacima od 05.12.1990. godine, od pouzdanog izvora pred kojim je drugi kriminalac iz vidjenijih kriminalnih krugova izjavio, da je pre izvesnog vremena u Hrvatskoj uhapšen kriminalac Raka Djokić, veza Ražnatović Željka "Arkana". Da bise izbavio iz zatvora, Djokić je navodno hrvatskoj policiji otkrio gde se krije Ražnatović sa još dva lica, od kojih je jedno albanske narodnosti, a koji su navodno u Hrvatsku upućeni od strane SSUP a uz saglasnost Slobodana Miloševića, da kod Obrovca pucaju na policijsku patrolu a da to izgleda kao delo policije Hrvatske. O pucanju na patrolu milicije kod Obrovca svojevremeno je pisala štampa.

Prema navodima pomenutog kriminalca, prilikom hapšenja kod Ražnatovića i još dva lica pronadjeni su automati "Hekler koh". Ovi podaci su verovatno poznati SB JNA jer je navedeni kriminalac ovo ispičao u prisustvu našeg izvora i lica zaposlenog u SB JNA.

Ražnatović ne prolazi kroz OE USDB Beograd.

Inače Ražnatović je evidentiran u KE GSUP Beograd pod brojem 188521. Iz materijala evidencije se vidi da je 1964. godine uhvaćen od osoblja samoposluge na Novom Beogradu u kradji 3 špila karata. Pošto je doveden kod roditelja koji su obavešteni o Željkovom pokušaju kradje, Željko je pobeo od kuće za Zagreb kod Mije Jankovića, Alagovićeve bb, te je za njim raspisana potraga.

U to vreme bio je dobar učenik, a roditelji su imali dobre materijalne uslove za život.

Godine 1966. Željko je kao maloletnik sa nekoliko njegovih vršnjaka (Šarac Luka "Šaponja", Marković Dušan "SOvuljaga", Vukolić Mladen "Englez", Popović Slavko "Buljavi", "Bucko", Rolović Dragan "Rolika", Ignjatović Dragan "Ignjat", "Čelavi") izvršio više teških kradja (obijanjem trafika, automobila i kradja po prodavnicama). U vezi ovog protiv Željka i ostalih je 02.07.1966. godine podneta krivična prijava u smislu člana 137. ZKP a u vezi člana 249. i 250. KZ.

Iste godine imao je i dva pokušaja silovanja (Burlić Gordane i Lomić Milice) a 17.01.1967. godine učestvovao je sa još nekim licima u silovanju Todorović Živane. Zbog toga je kao i razbojništva 31.01.1967. godine protiv Željka i ostalih (Ibrahimov Kadrija, Popović Slavko "Buljavi", Hrnjec Zdravko, Marković Dušan, Momirov Miloš, Nastić Miodrag, Malivuković Dušan) podnesena krivična prijava.

Od strane Okružnog suda u Beogradu presudom K br. 182/66 od 18.11.1966. godine kažnjen je vaspitnom merom u vezi člana 76, upućivanje u vaspitnu ustanovu te je odveden u Dom za vaspitavanje mladeži u Novom Sadu. U vreme dok je bio štićenik ovog doma, 06.07.1967. godine kada je sa roditeljima boravio na moru na odmoru, pobjegao je te je za njim raspisana potraga.

Dana 28.09.1967. godine pred Okružnim sudom u Beogradu bio je u toku postupak za više krivičnih dela teške krađe iz člana 250. KZ te je maloletni Željko posle saslušanja u vezi novih krivičnih dela u vezi kojih je prema njemu bio određen pritvor od mesec dana, pobjegao sudskom stražaru dok ga je vodio hodnikom. Nakon toga navodno je pobjegao za Trst - Italija i kasnije u Pariz - Francuska.

Dana 21.05.1968. godine Željko je deportovan iz Švedske jer mu švedska policija nije u pasošu pronašla pečat pograničnih organa gde je prešao granicu. Iz Jugoslavije je navodno otišao 27.03.1968. godine.

Od strane Okružnog suda u Beogradu presudom K.br. 135/69 od 11.06.1969. godine, Željko je osuđen na kaznu maloletničkog zatvora u trajanju 3 godine, po čl. 79. zbog k.d. iz čl. 255/1 i 250/1. Kaznu je izdržavao u KPD Valjevo a pušten je 19.02.1972. godine.

Septembra 1970. godine Ražnatović i još dva maloletna provalnika izvršili su provalnu krađu u hotelu "Metropol" u Portorožu i iz sobe hotela stranom državljaninu pokrali nakit. Nakon ovog pobjegli su radnicima SJS Rijeka u Opatiji ostavivši kola skopske registracije koja su ukrali u Beogradu. Dana 17.09.1970. godine Ražnatović je bio u društvu štićenika doma u Kruševcu Djordjević Miladina i Krstić Miodraga, i zajedno sa njima priveden je u SUP. Kod njega je pronađen zlatan nakit za koji se predpostavlja da potiče iz krađe u hotelu "Metropol" u Portorožu.

Dana 22.07.1972. godine Ražnatović je uhapšen na delu prilikom džepne krađe te je podneta krivična prijava III OJT.

Iste godine protiv Ražnatovića i Tilger Radosava podnošena je prekršajna prijava zbog tuče 2 lica.

Dana 23.01.1973. godine Ražnatović je lišen slobode radi izdržavanja kazne zatvora u trajanju od 6 meseci po presudi V Opštinskog suda u Beogradu K. br. 1510/72 zbog dela prekršaja

iz čl. 249. Kaznu je izdržavao u zatvoru u Padinskoj Skeli od 23.01. do 25.01.1973. godine kada je pobjegao sa rada iz kruga zatvora. Ova kazna mu je zastarela 13.12.1976. godine te je poternica obustavljena.

Godine 1974. za Ražnatovićem je raspisana potraga jer se potražuje od IP Švedske zbog razbojničke krađe izvršene u Švedskoj pod pretnjom oružjem kada je sa još dva lica iz banke odneo 500.000 švedskih kruna. Inače za Ražnatovićem je bila napisana EP u Saveznom glasniku zbog bekstva iz zatvora u Padinskoj Skeli.

Iste godine, 28.12.1974. Ražnatović je uhapšen u Brislu.

Godine 1979. GSUP Zagreb je tražio od SUP Beograd proveru i dopunu podataka za Ražnatovića koga vode u evidenciji MOS.

Iste godine 26.10. RSUP SRS je uputio depešu GSUP Beograd kojom ih obaveštava da je IP Švedske raspisao međunarodnu poternicu za hapšene Ražnatovića i Kostovski Slobodana koji su osumnjičeni da su izvršili oružano razbojništvo u robnoj kući u Geteborgu i uzeli 250.000 knuna. Dana 11.09.1979. godine iz sudske sale prvostepenog suda u Štokholmu su pobjegli za vreme saslušavanja kod istražnog sudije, oteli su italijanskog državljanina Fabbiana koji je bio lišen slobode zbog razbojništva izvršenog 05.09.1979. godine na banku u Štokholmu i tom prilikom iz pištolja je ranjeno jedno lice.

Za Ražnatovića je postojala i ranije međunarodna poternica raspisana od IP Švedske zbog 5 razbojništva koje su učinili u Geteborgu i okolini. Ražnatović je 04.07.1979. godine pobjegao iz zatvora u Veriersu, Belgija, gde je izdržavao kaznu od 10 godina zatvora zbog razbojništva. Nakon bekstva pod lažnim imenom Karsenti Paul automobilom je došao u Dubrovnik gde se sastao sa roditeljima, sestrom i suprugom Kerstin Ražnatović Agnetom - švedskom državljanicom.

U depeši se traži lišenje slobode Ražnatovića i Kostovskog koje treba sprovesti istražnom sidiiji radi vodjenja krivičnog postupka zbog krivičnih dela izvršenih u Švedskoj.

Dana 07.05.1980. godine Ražnatović je od suda u Amsterdamu osudjen na 7 godina zatvora zbog oružane pljačke. Dana 08.05.1981. godine Ražnatović je pobjegao iz zatvora u Amsterdamu i otišao u SR Nemačku gde je 05.06.1981. godine u Frankfurtu izvršio oružanu pljačku zlatare, upotrebio oružje, ali je nakon ranjavanja uhvaćen i smešten u bolnicu na lečenje. I pored toga što je bio pod stražom pobjegao je 09.06.1981. godine.

Iste godine pisana je informacija da Ražnatović troši velike sume (100.000 DM) u kockarnici hotela "Metropol"-

Dana 29.10.1983. godine GSUP je svim OUP na teritoriji grada uputio depešu da V Odeljenje traga za Ražnatovićem i Arkan Alijom zbog osnovane sumnje da su 28.10.1983. godine u Zagrebu

izvršili oružani napad na poštu u Basaričekovoj ulici. U slučaju pronalaska iste je trebalo lišiti slobode i o tome obavestiti RSUP Hrvatske.

Nakon ovog radeći po depeši broj 26493 kojom je napisana potraga za Ražnatovićem, dva milicionera OUP Palilula - Mitrović Zoran i Mitić Nebojša su 04.11.1983. godine oko 20 sati u civilnim odelima otišli u stan majke Ražnatovića, odakle su telefonom kontaktirali Željka tražeći od njega da dodje u stan, da su oni njegovi prijatelji i da treba da obave neki razgovor. Željko je došao, iznenada otvorio vrata stana i iz pištolja "Smit Veson" kalibar 38 mm specijal Magnum.357 ispalio 2 hica prema Mitrović Zoranu od kojih ga je jedan pogodio u grudi pa je Zoran pao na pod a Mitić Nebojša istrčao iz stana i udaljio se prema izlazu. Željko je potom iz pištolja Valter 7,65 pucao za Nebojšom ali ga je promašio. Ovo je iskoristio Zoran i istrčao iz stana za Nebojšom. Na ulici Ražnatović je sustigao jednog i drugog, pretresao ih i vezao lisicama i pronašao kod njih službene legitimacije. Pošto su mu objasnili da su službenici SUP Palilula, oslobodio ih je te su odvezeni u bolnicu gde je konstatovano da Mitić Nebojša ima 2 prostrelne rane u predelu desne nadkolenice i jednu u predelu leve nadkolenice, a Mitrović Zoran da ima lake telesne povrede u predelu desne šake i grudnog koša jer je metak punjen sačmom.

Ražnatović za pomenuto oružje koje je predao patroli ima oružni list OUP Cetinje broj R 1115 i R 2008 (za pištolj Valter 7,65 mm broj 533340 i revolver "Smit Veson" broj 96K7716357 magnum).

Zbog ovoga 05.11.1983. godine podneta je krivična prijava OJT protiv Ražnatovića zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz čl. 47. KZ u vezi čl. 19. KZ SFRJ u vezi čega je 04.11.1983. godine lišen slobode.

Dana 10.01.1985. godine podnet je zahtev za pokretanje prekršajnog postupka protiv Ražnatovića u vezi čl. 49. a u vezi čl. 28. stav 1. Zakona o igrama na sreću "Sl. glasnik SRS" br. 53/78 jer je 13., 14., 15. i 16.12.1984. godine uzimao učešće u kockanju u kockarnici hotela "Mažestik" igrajući rulet.

Dana 05.03.1985. godine Popović Borivoje zlatar, podneo je krivičnu prijavu protiv Ražnatovića jer mu je navodno na prevaru uzeo 1600\$USA i prsten sa 6 dijamanta, vredan 50.000\$ USA. Naime Popović je navedeni novac i prsten navodno dao Ražnatoviću da bi mu ovaj pomogao da dobije dozvolu za otvaranje zlatare u Beogradu. Ražnatović se u hotelu "Slavija" sastao sa Predragom Čulafićem iz SSUP koji mu je rekao da prekine kontakte sa Popovićem jer se radi o prevarantu, te Ražnatović tvrdi da od Popovića nije uzeo prsten i navedeni novac, već je Popović prsten navodno dao izvesnom Turčinu koji mu je za uzvrat dao na zajam odredjenu sumu novca koju je Popović drugom trebao da vrati.

Dana 26.03.1985. godine podneta je protiv Ražnatovića prijava za prekršaj sudiji za prekršaje SO Zemun u vezi člana 2. stav 1. tačka 9. i 10. ZOP JRM SRS.

Dana 23.04. i 26.04.1985. godine i 13.11.1985. godine podneseni su zahtevi za pokretanje prekršajnog postupka protiv Ražnatovića zbog učešća u kockanju na ruletu kockarnice hotela "Metropol".

Dana 26.02.1986. godine I OJT podneta je k.p. protiv NN izvršioca zbog teške telesne povrede jer je u liftu zgrade u Lole Ribara broj 4 pištoljem udarilo u glavu Djajić Predraga. Kasnije je utvrđeno da je NN izvršilac Ražnatović koji je dolazio u tu zgradu u stan Kalinčić Dušanke gde je organizovana igra barbuta. U vezi ovog Ražnatoviću je određen pritvor u trajanju od 3 dana.

U periodu od 10.06.1986. - 19.12.1986. godine Ražnatović je bio na izdržavanju kazne u Okružnom zatvoru u Beogradu - Paddinska Skela, po presudi I opštinskog suda u Beogradu K. br. 851/86 od 16.05.1986. godine zbog KD iz čl. 53/1.

Godine 1988. pisana je informacija da su 27.12.1988. godine 2 Roma predali Ražnatoviću u njegovoj kući više komada umetničkih slika i crkvenih ikona koje potiču najverovatnije iz kradje.

Godine 1990. protiv Ražnatovića je u IV Opštinskom sudu pokrenut krivični postupak zbog k.d. kockanja iz člana 232. stav 1. KZ SRS.

Prema podacima iz materijala evidencije Ražnatović je imao i revolver "Piton" fabr. br. E 263/3 kalibar 357; Walter fabr. br. 533340 kalibar 7,65 mm; Mauzer fab. br. R-04614 kac. 7,65 mm i "Piton" K-59639 kal. 357.

Željko se vodi u evidencijama specijaliziranih izvršilaca kao obijač, provalnik, razbojnik, lice koje vrši silovanja.

Govori engleski, švedski, italijanski, navodno ima vanbračno dete sa Mijatović Ljiljanom iz Beograda, a od bliže rodbine ima sestru Jasnu Diklić rođenu 1950. godine, stjuardesu JAT.

Željкова supruga Natalija rođena je 29.01.1958. godine u Danilovgradu, od oca Djordja. Ne prolazi OE USDB.

Otac Ražnatović Veljko, rođen 15.02.1920. godine u Rijeci Crnojevića, Cetinje, od oca Mihajla i majke Vidovave Kapisoda, penzionisani je pukovnik JNA, ne prolazi OE USDB.

Dosije Ražnatovića u GSUP Beograd 12.11.1990. godine čitao je pripadnik OSOK Zagreb.

Od strane koleginice zaposlene u KE evidencijama GSUP Beograd saznali smo da je u zadnje vreme veći broj lica čitao dosije Ražnatovića, ali u njemu nema podpisa tih lica da su disije koristili.

BANDIĆ DUŠAN, rođen 03.06.1928. godine u Gračacu, Republika Hrvatska, od oca Bogdana i majke Ružice devojačko Kuridža, po narodnosti Srbin, državljanin SFRJ, sa prebivalištem u Novom Beogradu, ulica Lenjinov bulevar br. 179/52.

Bandić Dušan potiče iz familije Bandić koja je nastanjena u selu Rudopolje u opštini Gračac. Njegov otac Bogdan se pre rata bavio izradom sveća u Gračacu. Pred sam rat cela porodica je napustila Gračac i Liku. Nije poznato u koje mesto se porodica preselila i gde je boravila u toku rata. U Rudopolje ostala je da živi samo daljna familija Bandić Dušana sa kojim nemaju nikakve kontakte.

Bandić Dušan ima prijavljeno prebivalište u Beogradu od 1957. godine kada je bio student na Pravnom fakultetu. Od 1959. do 1961. godine Dušan se odjavio i nastanio u Skoplju. U skopskoj opštini Kisela voda Dušan je sklopio brak 08.09.1959. godine sa Nikolinom Kiselinovom, od koje se razveo nakon nekoliko meseci. Drugi brak je sklopio 02.10.1960. godine sa Tasić Jasminom u Skoplju, sa kojom iste godine ponovo dolazi u Beograd.

Od 1960. godine Dušan je promenio 15 adresa u Beogradu da bi od 1989. godine prijavio prebivalište u Novom Beogradu u ulici Lenjinov bulevar br. 179/52. U stanu na ovoj adresi Dušan je prijavljen zajedno sa sinom Aleksandrom ali se obojica veoma retko pojavljuju. U jednom razgovoru sa prvim komšijom Dušan je zamolio da komšija prima i plaća sve troškove oko stana, a svoje često i dugotrajno odsustvovanje pravdao je službenim putovanjima.

Dušan je pre nego što se doselio na Novi Beograd imao prijavljeno prebivalište od 1985. godine, u ulici Franca Rozmana br. 20, kod Peš Olivera (svoje svastike). I na ovoj adresi Dušan je (kao i cela njegova porodica) potpuno nepoznat.

Bandić Dušan je radio u preduzeću "Makoteks" iz Skoplja na poslovima savetnika za spoljnu trgovinu, a otišao je u penziju 15.02.1989. godine. Prema raspoloživim podacima Dušan je preko preduzeća boravio na radu u inostranstvu od 1980. do 1984. godine. U vezi držanja i ponašanja Dušana Bandića, tokom provere nismo došli do bližih podataka.

Od uže porodice Dušan u Beogradu ima suprugu Bandić dev. Tasić Jasminu rodjenu 04.11.1927. godine u Zagrebu, od oca Božidara i majke Ljubice. Jasmina je po zanimanju lekar - pedijatar i ima prijavljeno prebivalište u Rakovici, ul. Čelebićka br. 3/1 gde je vlasnik stana.

Dušanov sin Bandić Aleksandar je rodjen 15.10.1963. godine u Beogradu. Po zanimanju je student i ima prijavljeno prebivalište na istoj adresi gde i otac.

Dušanov brat Bandić Uroš je rodjen 10.11.1945. godine u Beogradu. Ima prijavljeno prebivalište u Batajnici, ul. Maršala Tita br. 68.

Drugi Dušanov brat Bandić Srbobran je rodjen 01.01.1943. godine u Splitu, a stanovao je do 1973. godine u Beogradu kada se odjavio i odselio se u Knin.

Bandić Dušan kao i članovi njegove uže porodice ne prolaze kroz operativnu evidenciju USDB za grad Beograd, dok kroz kaznenu evidenciju SUP Beograd prolazi Dušanov sin Aleksandar i brat Uroš.

Aleksandar prolazi kroz KE jer je 1982. godine osudjen od strane II Opštinskog suda u Beogradu, zbog izvršenja k.d. teške kradje (član 166. KZ) na kaznu zatvora u trajanju od 7 meseci uslovno na 3 godine. Godine 1983. Aleksandar je osudjen od Okružnog suda u Beogradu zbog izvršenja k.d. učestvovanja u tuči (član 55. KZ SRS) i izrečena mu je vaspitna mera upućivanja u vaspitnu ustanovu.

Dušanov brat Uroš prolazi kroz KE jer je 1963. godine osudjen od strane Opštinskog suda u Kninu zbog izvršenja krivičnog dela kradje (član 249. st. 1. KZ) i izrečena mu je mera pojačanog nadzora organa starateljstva.

STEVANOVIĆ ZORAN, rođen 12.05.1961. godine u Beogradu, od oca Čedomira i majke Natalije, državljanin SFRJ, po zanimanju građevinski tehničar, bez zaposlenja, sa prijavom boravka u Beogradu na adresi u ul. Danteova br. 27.

Imenovan je fiktivno prijavljen na ovoj adresi a stvarno stanuje u stanu roditelja svoje supruge na Novom Beogradu, u ulici Jurija Gagarina broj 143, I sprat, stan br. 4.

Stevanović Zoran je rođen i odrastao u siromašnoj radničkoj porodici. Oba roditelja imaju još po jednog sina iz prvog braka. Otac Čedomir do penzionisanja radio je kao vozač generalnog direktora RO "Komgrap" u Beogradu dok je majka domaćica.

U osnovnoj i srednjoj školi Zoran je bio solidan učenik, pristojnog vladanja, bez izraženih poroka bilo koje vrste, sa društvom koje nije bilo sklono kriminalnim ponašanjima. Po odsluženju vojnog roka u Zagrebu Zoran se zaposlio u RO "Komgrap" kao građevinski tehničar ali je to mesto brzo napustio navodno iz zdravstvenih razloga i prešao da radi u RO za železnički saobraćaj gde je tokom rada na terenu navodno još više oboleo pa je i to bio jedan od razloga za napuštanje posla.

Dana 28.05.1984. godine sklopio je brak sa sadašnjom suprugom Turkalj Spomenkom, sa kojom je ubrzo dobio sina Marka, starog 7 godina, učenika I razreda osnovne škole. Prema prikupljenim podacima Zoran i Spomenka se znaju dugo vremena jer su bili zajedno u građevinskoj školi. Nakon venčanja, obzirom da su i Zoran i Spomenka bili bez stalnog radnog mesta, Zoran je izjavljivao da želi da svojoj porodici pruži mnogo više nego što su njegovi roditelji pružili njemu. To ga je i navelo da po nagovoru svojih poznanika ode na privremeni rad u Švedsku gde je radio u restoranu svog poznanika, ali je navodno ubrzo pronašao neki mnogo unosniji posao. Iz Švedske je proteran jer je navodno uhvaćen od strane njihovih vlasti bez dozvole rada i boravka. Prema prikupljenim podacima Zoran raspolaže velikim sumama novca, ali bez stalnih izvora prihoda. Osnovni izvor njegovih prihoda predstavlja kupoprodaja i preprodaja robe koja se nabavlja iz inostranstva različitim kanalima. U tom pravcu njegova supruga vrlo često putuje u Austriju, Italiju i Španiju, odakle pribavlja robu a zatim je prodaje po RO na teritoriji Beograda. Istim poslom bavi se i Zoran, stičući što je zapaženo da Zoran više radi na organizaciji prodaje robe nego na njenom nabavljanju.

Prema prikupljenim podacima kroz preprodaju robe Zoran je počeo da radi i na preprodaji oružja. U tom pravcu njemu je oružje od strane nepoznatih lica donošeno iz inostranstva a Zoran je pronalazio kupce po Beogradu. Protekom vremena Zoran je sve više širio posao i krug ljudi kojima je prodavao oružje. U okviru ovih poslova Zoran se ponašao potpuno apolitično i krajnje nezainteresovano za dnevna politička zbivanja ali je principijelno izjavljivao da oružje nikada ne bi prodavao Šiptarima na Kosovu i toga se i držao. Srbima na Kosovu je želeo da prodaje oružje, no obzirom na

političke prilike koje su izmenjene taj deo posla, odnosno tržišta, nije mogao da funkcioniše. U tom pravcu Zoran je otvorio novi švercerski kanal zajedno sa ŽELJKOM RAŽNJATOVICEM prema teritoriji Hrvatske, odnosno Kninske krajine. Obzirom da su okolnosti političke prirode išle na ruku Zoranu i Željku, ovakva vrsta posla je davala sve bolje rezultate. Oružje su iz inostranstva i dalje drugi donosili a Zoran je samo vršio preprodaju odnosno distribuciju. Novac od preprodaje nije umeo da sačuva ili uloži u nove poslove već je trošio na ličnu garderobu i provode kao i prohteve svoje supruge.

Zoranova supruga Spomenka Stevanović, devojačko Turkalj, rođena 18.11.1961. godine u Beogradu, od oca Djordja i majke Ružice, po zanimanju gradjevinski tehničar bezuzaposlenja, sa stanom u ul. J. Gagarina 143.

Poznata je kao osoba koja nad Zoranom ima izražen uticaj. Na osnovu prikupljenih podataka došlo se do saznanja da praktično Spomenka još iz školskih dana Zorana praktično vodi kroz život sugerišući mu šta i kako treba da radi, u šta da ulaže novac i koje poslove da obavlja. Celokupna njena motivacija nema nikakvu političku pozadinu već se nalazi isključivo u materijalnoj sferi jer je Spomenka poznata kao osoba sklona bezbrižnom životu, trošenju velikih summa novca, putovanjima u inostranstvo, skupoj garderobi, U zgradi gde stanuju Zoran i Spomenka nisu imali bližih komšijskih kontakata ali je poznato da su druželjubivi i da im u stanu često dolazi veće društvo.

Zoranov otac Stevanović ČEDOMIR, rodom iz Bresnog sela kraj Kruševca, radio je kao vozač generalnog direktora RO "Komgrap", sada je u penziji. Radi se o poštenom i vrednom čoveku, dobrom domaćinu. Iz prvog braka ima još jednog sina o kome nemamo podataka, ali znamo da Zoran odbija svaki kontakt sa polubratom što se povezuje sa nedovoljno proverenim podacima da je isti pre 15-tak godina učestvovao u ubistvu ispred biskopa "Slavica" na Karaburmi, zbog čega je osuđen na dugogodišnju vremensku kaznu. Zoranov otac je veoma zabrinut za Zoranovo ponašanje pa i pred komšijama izražava sumnju i strahovanje da mu se sin upustio u kriminalne radnje.

Zoranova majka Stevanović Natalija, rodom iz Novog sela kod Kumanova, u komšiluku je cenjena kao vredna, skromna i poštena žena. Iz prvog braka ima sina Nikolu Jablana, koji sada živi u Ljubljani a bio je osuđen na 6 godina zatvora zbog krivičnog dela pronevere. Interesantno je da je Nikola bio otkriven i uhapšen pošto ga je Natalija prijavila organima unutrašnjih poslova pravdajući to svojim moralnim razlozima. Zoran i sa ovim polubratom odbija svaki kontakt. Prema prikupljenim podacima porodica Stevanović nije nikad bila društveno-politički aktivna niti ispoljavala interes i opredeljenje za bilo koju političku partiju ili stranku.

Zoranov tast, Turkalj Djordje, rođen 06.10.1930. godine, od oca Nikole i majke Ljubice Jelovac, državljanin SFRJ, po zanimanju avio mehaničar u penziji, sa stanom na Novom Beogradu, ul. J. Gagarina br. 143. Djordje je u Beograd došao 1951. godine gde se upoznao sa Ružicom u čijem stanu je iznajmio jednu sobu. Naon par godina stupili su u brak. Kao avio mehaničar Djordje je radio u JAT a nalazio se i na privremenom radu u inostranstvu - u Pragu, gde je pre desetak godina doživeo težak srčani napad zbog čega je vraćen u Jugoslaviju a zatim i penzionisan. Danas Djordje većinu slobodnog vremena provodi na svom placu veličine oko 15 ari u blizini Iloka, odakle tvrdi da je rodom i gde je sagradio vikendicu. U svom ponašanju Djordje je apolitičan i nezainteresovan za dnevna politička zbivanja. U kontaktima sa Zoranom u nekoliko navrata mu je skretao pažnju i izražavao bojazan da neće na dobro izaći posao kojim se Zoran bavi i da bi sa tim trebao da prestane, odnosno da bude mnogo oprezniji.

Zoranova tašta, Turkalj Ružica, rođena 21.03.1934. godine od oca Svetislava i majke Radmile, državljanica SFRJ, po zanimanju knjigovezac u penziji, sa stanom na N. Beogradu, ul. J. Gagarina br. 143.

Ruža je poznata u komšiluku kao preduzimljiva žena koja je na svojim leđjima praktično nosila celu kuću, vredna i radna. Do penzionisanja kao knjigovezac radila je u BIGZ-u. Na teritoriji MZ nismo došli do podataka da je Ruža ikada pokazivala interesovanje za političke prilike kod nas.

Tokom prikupljanja podataka nismo došli do saznanja da porodica Stevanović ili porodica Turkalj imaju bliže rodbinske veze u inostranstvu.

Proverom kroz operativne evidencije SDB i KE GSUP nismo došli do podataka da je iko od porodice Stevanović ili Turkalj evidentiran.

x x x

Zadruga navijača FK "CZ" Beograd pod nazivom "Butik delija" formirana je i počela da radi pre 2,5 meseca. Prostorije zadruge smeštene su na istočnoj tribini stadiona "C.Z." i osnovna namena zadruge je prodaja zvezdinih suvenira, znački, amblema itd.

Zapošljava ukupno 9 ljudi sa direktorom a izmedju ostalih kao prodavci u zadruzi rade i:

- ZELJKOVIĆ BRANISLAV zvan "ZELJA", rođen 06.02.1966. godine u Bačkoj Palanci, SAP Vojvodina, od oca Ratka i majke Mileve, Srbin, državljanin SFRJ, završio III stepen trgovačke škole, sa stanom u ul. Olge Jojić br. 3, Jajinci. Jedan je od najratobornijih, drzak, bezobziran, rušilački nastrojen.

Zbog takvog svog ponašanja Zelja je došao u sukob sa zakonom pa je u KE GSUP evidentiran za prekršaje protiv javnog reda i mira u periodu od 1987 - 89. godine, a takodje i za krivično delo: 27.01.1987. godine učinio je k.d. iz čl. 151. stav 6. ZKP - oštećenje tuđe stvari, a na štetu prodavnice "Srbijanka", šteta 8.000 dinara; 24.09.1986. učinio je k.d. iz čl. 144/1 KZ SRH, razbijao staklo prodavnica u Zagrebu, posle utakmice "C. Zvezda" - "Dinamo", zbog čega je osuđen na kaznu zatvora koju je izdržao u vremenu od 09.05. - 26.05.1988. godine.

Za krivično delo iz čl. 134/3 KZ - izazivanje nacionalne, rasne ili verske mržnje i neprijateljstva, zbog čega je osuđen na četiri meseca zatvora.

Postoji informacija da je Zelja 13.06.1990. godine za vreme protesnog mitinga opozicije na Trgu, on i još 15 lica ometali javni red i mir, zaustavljali autobuse i lomili stakla.

SIMIĆ DEJAN, zvan "Sima", rođen 07.11.1972. godine u Beogradu, od oca Nikole i majke Biserke, Srbin, državljanin SFRJ, završio osmogodišnju školu, sa stanom u ul. Kružni put br. 6, opština Zvezdara.

Za Simu takodje važi da je mladić brutalnog ponašanja, drzak, bezobziran i prek.

Kroz KE GSUP je evidentiran zbog toga što je 21.05.1989. godine izvršio k.d. iz čl. 176. stav 2. kZ SRS - oštećenje tuđe stvari, jer je u vozu "simplon ekspresa" koji saobraća na relaciji Pariz - Beograd, razbijao stakla, maltretirao putnike i rušilački se kponašao.

Kažnjavan je i prekršajno jer je zapalio baklju na stadionu "C. Zvezde" na severnoj tribini i bacio u teren.

